

Tko sam ja?

Bolje je ne znati ništa nego napola znati mnogo toga.

Friedrich Nietzsche

Dragi slušatelji i slušateljice! Poštovani žiri!

Dobar dan, ako biste me sada pitali, onda bih vam rekao da se zovem Matthias Popović i pohađam Dvojezičnu saveznu gimnaziju u Borti. To sam ja, zar ne? Možda bi još bilo dobro da kažem neke sitnice koje vi ionako nećete zapamtiti. Nisam ja, doduše, jako zanimljiva osoba, bogme nisam.

Svaki pojedini čovjek vidi sebe u svojem svjetlu, iz svoje perspektive. Svaki pojedinac vidi svijet sa svojeg gledišta. No i to vjerojatno već znate. Čovjek se isto mijenja, posebno svojoj starosti. To je također nesumnjivo jasno da sam sasvim drugačiji nego što sam bio prije tri godine. Ako, dakle, svatko vidi svijet na svoj način te kada se ta mutna slika mojeg lica uvijek mijenja, tako reći razvija, što je onda sigurno? Gdje mogu definitivno reći da sam ovo ja?

Znate li, dragi slušatelji i slušateljice, da neki ljudi ne vjeruju ni u šta. Niti u posebnu sudbinu koju oni trebaju nositi, niti u život sa svrhom. Zovu se nihilisti.

I znate li, što je u tomu najtužnije: Nema nijedan dokaz protiv njihovog mišljenja, naime da nitko i ništa nema pravu, bogom danu svrhu u ovom svijetu. Stoga je lako argumentirati da svi mi osmišljavamo svoje svrhe kako bi naše mentalno stanje ostalo stabilno.

Ponekad sam nemiran. Ne znam kako dalje, a kamoli kuda. Pišem nešto, u čiju relevantnost sumnjam. Je li pisana riječ uopće nešto vrijedna? Čini mi se da neki smatraju pisano vrijednim, važnim, nečim što će vlastitom životu dati strukture, ali ja ne mogu vidjeti strukture koje su razumne.

Ne mislim sada na zakone prirode, ja mislim na zakone duha. Zbog čega tvrde ljudi da mogu razvrstavati dobro i zlo? Otkud njima ideja

idealnog života? Što je grijeh? Je li uopće opravdano pitati se tako nešto? Hoćemo li dobiti odgovor ako pitamo? Je li odgovor -odgovor? Bogu hvala imam nešto za navesti radi čega mogu „farbati“ svijet u svjetlijim bojama.

Osjećam. To što osjećam može vremenom biti žešće i blaže, sretnije i tužnije, iskrenije ili varljivije. Ali osjećaj je tu i zato ne znam što da očekujem, ali pun sam znatiželje. I kad osjećam, onda mogu u svojoj glavi razmišljati o tome što je dobro. Da, mišljenje nije objektivno, ali objektivnost nije ni dostižna niti postoji.

Kad razmišljam takvim pitanjima onda se pitam zašto se nitko drugi ne zapitkuje.

Možda se samo meni čini da se drugi ne zanimaju toliko za ljudski duh. Opet, na neki način pojednostavljujem stvari kad mislim da sam jedini koji razmišlja. Ali zaista se, barem po mom mišljenju, trebamo zapitati „Reflektiramo li dosta o tomu da možemo reći što je najbolje za nas?“

Smatram da smo mi ljudi nemarni. Bi li moglo doći do zagrijavanja klime, do svih ratova i do od čovjeka stvorenih nevolja kad bismo razmišljali o onome što činimo i uvijek se trudili postići ono najbolje?

Mislim, mnogi od nas odaju sve svoje informacije bez ikakvih kritičnih misli, što je onda s onima koji su nadležni za važnije stvari od osobnih podataka?

Kako ljudima nije jasno da ne znaju sve i da nikad neće ni znati? Neki to nikako ne shvaćaju ili samo guraju pod tepih? Što je s ovim svijetom koji nas može prevariti, osramotiti i ponižavati, promijeniti i zatočiti, a mi ne znamo kako se boriti? Tko smo mi?

Tko bi pomislio da govor od oko 700 riječi neće otkriti vlastiti identitet. Možda vi imate slične ideje o tomu, tko ne želite biti. Možda i vi želite učiniti dobro te biti sigurni da ono što činite ima uistinu pozitivnu vrijednost. Teško je to: promišljavati. Vrlo nam je teško, jer ne želimo vjerovati da živimo u našim omeđenim, mutnim mjehurićima.

No, gdje, pak, prestaje moj mjehurić? Hoće li ikad pući da bi meni bilo sve jasno kao vedro nebo?

Ovo je poziv u pomoć. Pomozite neznanici u potrazi za nečim što je možda od prave vrijednosti. Nakon svega samo vjerujem u jedno i nadam se da će ta vjera dospjeti do vas: Istina nije u našim glavama. Tražite je!

Hvala na pažnji!

Matthias Popović

Jezik: hrvatski

Vrst teksta: govor (Naticanje "Hrvatski – Ruski – Magyar" 2019., 1. nagrada)

Broj stranica: 2

Ljeto: 2019.

Škola: Dvojezična savezna gimnazija Borta / ZBG Oberwart

Učiteljica: mag.a Yvonne Jandrisits

Predala za datarnicu: mag.a Angelika Kornfeind